

OLVASMÁNY: Iz 35,1-6a.10

VÁLASZOS ZSOLTÁR: Zsolt 145,7.8-9a.9bc-19

SZENTLECKE: Jak 5,7-10

EVANGÉLIUM: Mt 11,2-11

Testvéreim!

Advent közepén járunk, és az Egyház ma megállít bennünket egy pillanatra, és ezt mondja: *Örüljetek!* Nem majd karácsonykor, nem akkor, amikor minden rendeződik, hanem most.

Ám joggal kérdezhetjük: minek örülünk? Amikor fáradtság van bennünk, amikor terheket hordozunk, amikor betegségek, kérdések, megoldatlan helyzetek vesznek körül bennünket. A mai vasárnap üzenete mégis nagyon világos: az öröm nem abból fakad, hogy minden rendben van, hanem abból, hogy felismerjük: **Isten már úton van felénk, és érkezésének jelei már láthatók.**

Advent és karácsony, a készüllet és a betlehemi jelenet arra valók, hogy figyelmeztetnek bennünket arra a valóságra, melyet minden nap meg kellene élnünk (Nem csupán évente egy időszakban): hogy az **Isten már úton van felénk, és érkezésének jelei már láthatók.**

Az életünk, a mindennapok kuszaságában van egy világítótorony, egy remény, mely irányt szab a tekintetünknek: hogy Isten fénye felsejlik a távolban... és mintha közeledne... igen, egyre-másra megtapasztaljuk, hogy az **Isten már úton van felénk...**

Izajás próféta nem egy virágzó kertben hirdeti az örömet, hanem a pusztában, a kiszáradt földön. Mégis ezt mondja: örüljön a puszta és a kiaszott vidék, mert maga az Isten jön el. Nem azt ígéri, hogy minden azonnal megváltozik, hanem azt, hogy Isten elindult felénk. És ez elég ok az örömré. Az öröm itt *megelőlegezett* öröm: nem a megérkezése, hanem a közeledése.

Aztán ott van Keresztelő János az evangéliumban. Ő már nem a pusztában van, hanem börtönben. Az az ember, aki egész életében Jézusra mutatott, most kérdez: *Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?* Ez nagyon emberi kérdés. Talán a mi kérdésünk is sokszor: **Uram, valóban Te vagy itt? Valóban működsz az életemben?** Jézus válasza meglepő. Nem magyaráz, nem bizonygat, hanem a jelekre mutat: a vakok

látnak, a sánták járnak, a szegények örömhírt kapnak... Gondold végig, hogy a Te életedben milyen csodákat tett az Úr! Hol tartanál most, ha ő nem lépett volna közbe oly sokszor az életedben?! Vagyis: Isten országa már elkezdődött. Benned is! A Te életedben is! Még nem teljes, de már jelen van. És ez az öröm igazi oka.

Jakab apostol ezért buzdít türelemre. Nem azt mondja, hogy könnyű lesz, nem azt, hogy eltűnik minden szenvedés, hanem azt: legyetek állhatatosak, mert az Úr eljövételének ideje közel van. Az öröm itt nem felszínes jókedv, hanem kitartó remény. Annak a tudata, hogy Isten hűséges, és nem hagy magunkra.

Eszembe jut erről egy egészen egyszerű, emberi történet. Egy beteg ember mesélte, aki hosszú ideje kórházban volt, és már nagyon kétségbe esett a reménytelen helyzete miatt. Azt mondta: nem az volt a legnehezebb, hogy fáj, hanem hogy nem tudta, mikor lesz vége. Egy nap az orvos nem azt mondta neki, hogy „holnap meggyógyul”, csak ennyit: *jó irányba haladunk*. És azt mondta, ez a mondat mindent megváltoztatott benne. Nem lett azonnal könnyebb, nem múlt el rögtön a fájdalom, de új erőt kapott. Mert tudta: nem hiába szenved, van értelme várni. Testvéreim, Gaudete vasárnapja pontosan ezt mondja nekünk: Isten nem mindig azt üzeni, hogy „már kész van minden”, hanem azt, hogy **jó irányba haladunk**.

Talán úgy lehet ezt elképzelni, mint amikor tavasszal még hideg van, de már megjelennek az első rügyek. Még nem virág, még nem nyár, de már ígéret. És aki észreveszi a rügyet, az más szemmel nézi a hideget is. Gaudete vasárnapja erre tanít bennünket: vegyük észre Isten apró jeleit az életünkben. Egy kiengesztelődést, egy gyógyulás felé tett lépést, egy jó szót, egy váratlan erőt a nehézségben. Mert Isten ma is így jön: nem mindig látványosan, de valóságosan.

Ezért mondja ma az Egyház: örüljetek! Nem azért, mert minden kész, hanem mert az Úr közel van. Gaudete vasárnapja arra hív, hogy ne csak azt nézzük, ami még hiányzik, hanem azt is, ami már születik. Mert ahol Isten munkálkodik, ott mindig van ok az öröme. Boldog az, aki nem botránkozik meg benne, hanem felismeri: Isten hűséges, Isten eljön, és Isten velünk lakik. Neki legyen dicsőség mindörökkön örökké! Ámen.